

Štandard

Výročie rusko-gruzínskej vojny ovládla propaganda

Vladimír Palko → 17:23

Minister zahraničných vecí Miroslav Wlachovský pripomenul pätnáste výročie ruskej agresie proti Gruzínsku včera, siedmeho augusta. Je to pozoruhodný paradox. Siedmeho augusta totiž začalo strieľať gruzínske delostrelectvo, Rusi začali strieľať až ôsmeho. A tak si pripomíname ruskú agresiu o deň skôr, ako začali Rusi vojnu. O súvislostiach píše Vladimír Palko.

V týchto dňoch si pripomíname pätnáste výročie od rusko-gruzínskej vojny. Vojnový konflikt sa začal 7. augusta 2008, skončil sa 12. augusta. Pred pätnástimi rokmi sa slovenskí občania v podstate nedozvedeli, čo sa v konflikte vlastne stalo. A z našej mainstreamovej politiky sa to nedozvedia ani teraz.

Oficiálna mainstreamová verzia je jednoduchá. Rusko, ako vždy, bolo agresorom a nevinnou obeťou ruskej agresie v roku 2008 bolo Gruzínsko.

Bolo to však značne inak. Dopredu upozorňujeme čitateľov, že určite netvrdíme, že by azda pravdou bola verzia, v ktorej si tieto krajiny vymenia úlohy toho dobrého a toho zlého. Nie. Bohužiaľ, pravdou je skôr to, že toho dobrého tam niet.

Vyjadrenie Ministerstva zahraničných vecí SR

Oficiálnu verziu udalostí z augusta 2008 pri príležitosti výročia podal slovenský minister zahraničných vecí Miroslav Wlachovský.

Dalo by sa povedať, že proti väčšine tvrdení ministra sa nedá namietat. Zavádzanie vyhlásenia spočíva v tom, čo bolo zamlčané. Totiž, keď sa to zamlčané vypovie, veci vyzerajú inak.

Ministrove výrazy ako „hrubé porušenie princípov Charty OSN, Záverečného aktu Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe, ako aj o popretie základných noriem a princípov medzinárodného práva“ sú na mieste. „Vtrhnutie na zvrchované územie nezávislého štátu“, to tiež sedí.

Minister tvrdí, že Moskva tým chcela zastaviť euroatlantické smerovanie Gruzínska. Aj to je pravda, i keď cudný výraz „euroatlantické smerovanie“ mohol nahradiť úprimnejším priznaním, že Moskva chcela zabrániť vstupu Gruzínska do NATO. Ale vojenský vplyv USA v ďalšej krajine susediacej s Ruskom nevyzerá tak nevinne ako „euroatlantické smerovanie“.

Ak by minister nepoužil onen cudný plášť, ale priamejšiu reč, bol by som mu za takú zmienku dokonca povďačný, lebo by ukázala, ako bukureštský samit NATO, ktorý sa konal tri mesiace pred vojnou, ukončil obdobie spolupráce medzi Západom a Ruskom a odštartoval svojím príslubom členstva v NATO Ukrajinu a Gruzínsku éru zbytočných vojen, ktoré boli (vôbec nie ospravedlniteľnou) reakciou na samit.

Spomínam si na to obdobie krátko po rusko-gruzínskej vojne, keď mi tak pomaly a nejasne začalo dochádzať, že ak budú USA ďalej tlačiť na členstvo Ukrajiny v NATO, tak nejaký podobný konflikt hrozí i na Ukrajine.

Podme na to podstatné, čo naša oficiálna politika o vojne spred pätnástich rokov zamlčiava.

Predovšetkým, vojnu nezačalo Rusko

Našinec, ktorý je odkázaný na naše oficiálne zdroje, nemá šancu dozvedieť sa hádam tú najpodstatnejšiu vec o vojne v roku 2008.

A síce, že tú vojnu nezačalo Rusko.

Veľa hodín predtým, než ruské tanky a obrnené transportéry prekročili gruzínske hranice, totiž gruzínska armáda vtrhla do Južného Osetska.

Južné Osetsko bolo súčasťou Gruzínska, čo uznával roky celý svet vrátane Ruska. Medzi Osetíncami a Gruzíncami však trval už storočie konflikt, ktorý z času na čas prerastal do vážneho, až vojnového násilia.

V čase pred 7. augustom 2008 bolo Južné Osetsko gruzínskym územím už len formálne. Na Južnom Osetsku v súlade s Dagomyskými dohodami z roku 1992 zabezpečovali pokoj Zmiešané mierové sily, zložené z ruských, osetských a gruzínskych vojakov.

Aj by sa dala chápať snaha Gruzínska o obnovenie vlády nad územím Južného Osetska, ale gruzínsky prezident Saakašvili sa o to pokúsil vojenským útokom na stredisko Južného Osetska Cchinvali, pri ktorom sa logicky dostali do konfliktu gruzínske vojsko a ruskí mierotvorcovia. Podľa Ruska sa prvými obeťami na ruskej strane stali práve niekoľkí ruskí vojaci zo Zmiešaných mierových síl.

Najmä sa však obeťami gruzínskeho ostreľovania stávali hlavne civilní obyvatelia Cchinvali. Pri ostreľovaní zahynulo 162 civilných osôb. Hovoria o tom západné zdroje. To už je riadna masakra. Údaje, ktoré poskytujú juhoosetské orgány, hovoria o ešte vyššom počte vyše tristo mŕtvych, ale zostaňme pri tých 162.

Ostreľovanie Cchinvali Gruzíncami sa začalo 7. augusta pred polnocou. Až na druhý deň vtrhli na gruzínske územie ruské jednotky, ktoré Gruzíncov vytlačili z Južného Osetska. Rusi prišli viac ako o dvanásť hodín neskôr po bombardovaní Cchinvali.

Čaro nechceného: prečo spomíname na vojnu siedmeho, nie ôsmeho augusta?

Prichádza čaro nechceného. I náš minister zahraničných vecí spomenie pätnáste výročie vojny siedmeho augusta. Prečo nie ôsmeho? Ved' ak spomína na ruskú agresiu, tak prečo to nerobí ôsmeho augusta, keď tam Rusi vtrhli?

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí SR ✓
v pondelok

GRUZÍNSKO
2008

MINISTERSTVO
ZAHRAJNÝCH VECÍ
A EURÓPSKÝCH ZÁLEŽITOSTÍ
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

#Rusko už pred 15 rokmi ukázalo, že neváha okupovať cudzie územia 👍🙄

💬 “Už pred pätnástimi rokmi sme mohli vidieť, čoho je schopný režim v Rusku. Kremel' nám vtedy ukázal, ako si predstavuje údajnú ochranu svojich obyvateľov za hranicami a pod touto falošnou zámienkou vtrhol do susednej krajiny. Vtrhol na zvrchované územie nezávislého štátu, ktorý Moskva, podľa všetkého, nikdy neprestala považovať za súčasť sféry svojho vplyvu, a preto chcela zastaviť aj jej euroatlantické sm... [Zobraziť viac](#)

👍 63   💬 2   ➦ 15

Odpoveď poznáme. Gruzínske delostrelectvo začalo strieľať siedmeho augusta, a to do svojich civilov v Južnom Osetsku.

Toto nehovorí ruská propaganda, ale správa Európskej únie

To, že vojnový konflikt začalo Gruzínsko, nehovorí nejaká pochybná ruská

propaganda, ale tisícstranová správa, ktorej vypracovaním Európska únia poverila dvadsaťčlennú skupinu politických, vojenských a právnych odborníkov vedenú švajčiarskou diplomatkou Heidi Tagliavini.

Správa hovorí, že nemožno prisúdiť celú zodpovednosť za konflikt len jednej strane.

Správa hovorí, že vojna sa začala masívnym gruzínskym delostreleckým útokom. Odmietá verziu gruzínskeho prezidenta Saakašviliho, podľa ktorej cieľom gruzínskeho útoku bolo zastaviť pohyb ruských vojsk do Južného Osetska. Tvrdí, že pred začiatkom gruzínskeho útoku nedošlo k žiadnemu ozbrojenému útoku zo strany Ruska.

Správa hovorí, že gruzínske tvrdenia o rozsiahlej prítomnosti ruských vojsk v Južnom Osetsku pred gruzínskou ofenzívou sú nepodložené.

Hovorí, že gruzínsky útok na Cchinvali nebol podľa medzinárodného práva ospravedlniteľný, lebo ostreľovanie Cchinvali raketometmi Grad a ťažkým delostrelectvom nebolo ani nevyhnutné, ani primerané.

Správa tiež hovorí, že začatie útoku na Cchinvali na Saakašviliho príkaz súvisí s jeho záľubou konať s horúcou hlavou.

No, veď Saakašviliho poznáme práve takého.

Správa nešetrí ani Rusko a tak je to správne

I keď je správa jednoznačná, že vojnu začalo Gruzínsko, uvádza sa v nej i to, že útok bol vyvrcholením dlhšieho obdobia rastúceho napätia a provokácií, zavinených oboma stranami. Správa pomenovala mnohé provokatívne typy ruskej politiky, ktoré viedli k vojne.

Čo sa ruského vpádu týka, správa rozlišuje medzi vpádom do Južného Osetska a vpádom na gruzínske územie mimo Južného Osetska.

Naznačuje, že ak skutočne došlo k útoku na ruských mierotvorcov v Južnom Osetsku zo strany Gruzíncov, tak táto časť ruskej invázie

nemusela byť porušením medzinárodného práva.

O vpáde do územia mimo Južného Osetska však hovorí, že tento jednoznačne bol jeho porušením.

S tým treba jednoznačne súhlasiť.

Rusi zrejme usmrtili viac civilných osôb ako Gruzínci

Dodajme ešte, že práve preto, že Rusi vpadli aj na gruzínske územie mimo Južného Osetska, vychádzajú z toho podľa počtu civilných obetí, ktoré spôsobili, zrejme horšie ako Gruzínci. Ak vychádzame zo správy Tagliavini, že gruzínske bombardovanie Cchinvali zabilo 162 civilných osôb, potom gruzínske úrady uvádzajú, že v dôsledku ruskej invázie zahynulo 224 civilných osôb.

Aj preto Rusko nijako neobhajujeme.

Ale to neznamená, že sa necháme ohlupovať propagandou.

Porovnajte správu Tagliavini s terajším vyhlásením ministerstva zahraničných vecí

Správa Tagliavini bola zverejnená v roku 2009, rok po vojne. Jej závery boli zverejnené i u nás. Vtedy sa ešte nikto neodvážil povedať, že existuje jediný vinník. Vtedy sa ešte dalo o tom hovoriť normálne.

Porovnajte si to s terajším vyhlásením ministerstva zahraničných vecí. To sa pokúša vysvetliť udalosti pred pätnástich rokov bez toho, aby čo i len spomenulo zabíjanie civilov v Cchinvali, bez spomenutia, že horúcu fázu vojny začali Gruzínci. To nie je vysvetľovanie minulosti, ale propaganda.

Za to isté sú jedni zvelebovaní a druhí zatracovaní

Neskutočný je náš dvojaký meter. Rusi a Gruzínci sa v auguste 2008

predsa dopustili toho istého. Porušenia medzinárodného práva, neoprávneného vojenského násilia, ktoré privodilo smrť stovkám ľudí, najmä civilných osôb.

V prípade Ruska sa to považuje za ďalší dôkaz toho, že Rusko nepatrí do civilizovaného spoločenstva.

Gruzínsko? To je pre nás vítaný partner do NATO.

Ministerstvo zahraničných vecí používa v terajšom vyhlásení dramatické výrazy ako: „Ruské vojská priniesli obyvateľom utrpenie a skazu“. Alebo: „Už pred pätnástimi rokmi sme mohli vidieť, čoho je schopný režim v Rusku.“

Bože môj! Dvanásť hodín pred Rusmi prinášali tú istú skazu Osetíncom Gruzínci. Dvanásť hodín predtým, než sme videli, čoho je schopný režim v Rusku, sme videli, že toho istého je schopný nami vychvaľovaný režim v Gruzínsku.

Toto máme stráviť? To už teraz žijeme kde?

Mimochodom, Mikheil Saakašvili dnes v Gruzínsku sedí vo väzení. Nie za Cchinvali, samozrejme, ale za iné. Ale presviedčajú nás, že do NATO patrí i Saakašviliho Gruzínsko, i to Gruzínsko, v ktoré Saakašviliho väzní.

Podporovatelia Saakašviliho, ktorý je v Gruzínsku vo väzení a drží hladovku. Foto: Profimedia.sk

Dôsledky bukureštského samitu NATO

Ešte raz musím vyjadriť potešenie nad tým, že minister Wlachovský, možno nechtiac, dal rusko-gruzínsku vojnu do kauzálneho vzťahu so samitom NATO, ktorý sa konal tri mesiace pred vojnou a sľúbil členstvo Ukrajine a Gruzínsku.

Áno, signály vzrastajúceho nepriateľstva zo strany Ruska voči Gruzínsku v období niekoľkých týždňov až mesiacov pred vojnou bol reakciou na rozhodnutia prijaté v Bukurešti.

A samit mal podľa niektorých nielen neblahý vplyv na konanie Ruska, ale i neblahý vplyv na konanie gruzínskeho prezidenta. V nedávnom videu si môžete pozrieť Roberta E. Huntera, bývalého veľvyslanca USA v NATO, ktorý hovorí, že prísľub z Bukurešti si Mikheil Saakašvili vysvetľoval tak, že teraz už môže vojensky zakročiť v Južnom Osetsku a že NATO mu príde na pomoc.

Ľuďom treba stále vysvetľovať, akú katastrofálnu éru sme v Bukurešti odštartovali. Verejnosť je totiž stále zavádzaná. Ale ľudí, ktorí to pochopia, bude stále pribúdať.

O autorovi

Vladimír Palko